

ASSOCIACIÓ DE CONFRARIES DE SETMANA SANTA D'INCA

SETMANA SANTA-PASQUA 2012

L'Associació de Confraries de Setmana Santa
d'Inca, amb la Unitat de Pastoral d'Inca,

**SANTA MARIA LA MAJOR
CRIST REI
SANT DOMINGO,**

les confraries

**JOVENTUT SERÀFICA
LA SALLE
SANT CRIST
IMMACULADA-ACCIÓ CATÒLICA
SANTO ENTIERRO
SANTO TOMÁS DE AQUINO
CRIST REI
LA PURESA**

i

L'AJUNTAMENT D'INCA

us conviden al seguiment i participació, amb devoció,
respecte i recolliment als actes programats per a la

SETMANA SANTA 2012

ASSOCIACIÓ DE CONFRARIES DE
SETMANA SANTA D'INCA

Fotografies: *Jordi Llopart i Nadal Crespi*

Salutació del president de l'Associació de Confraries de Setmana Santa d'Inca

Sense adonar-nos ha passat un altre any, i som a la setmana Santa. Record quan de petit tota la casa s'omplia de família per fer panades, crespells i robiols, i tots els nins volíem jugar amb un tros de pasta. Però la Setmana Santa no són només aquests records familiars o de veïnatge, també és temps de fe, fe en la nostra cultura religiosa, fe en la resurrecció del nostre Senyor Jesucrist.

Però avui per uns altres motius, sense oblidar la nostra fe cristiana, aquesta es deriva a altres pensaments. Avui la situació laboral i econòmica comparteix aquesta fe; quantes famílies estan sense feina, sense recursos econòmics i passant-ho francament malament, i malgrat tot segueixen tenint fe?

Fe a trobar un treball, fe que la seva situació econòmica se solucioni, fe a poder viure dignament.

Quan la setmana Santa és a punt d'arribar és moment de tenir fe que totes aquestes situacions se superaran. Per això des de l'Associació de Confraries, les parròquies i el nostre Ajuntament desitjam saludar tota la ciutat i convidar-vos a viure la fe de la SETMANA SANTA.

Rebeu una cordial salutació.

José Fernández Ríos
President de l'Associació de Confraries de Setmana Santa d'Inca

Diumenge, 25 de març

XII Concert de Setmana Santa a càrrec de l'**Agrupació Musical Joventut d'Inca** i **Agrupación Musical Dolores de Ibiza**.

17.30 h. Església de Santa Maria la Major.

Dissabte, 31 de març

XXVII PREGÓ-CONCERT DE SETMANA SANTA 2012

20.30 h. Església de Sant Domingo.

Introducció musical de don **José Leoncio García Mallada**.

Pregó a càrrec de mossèn **Guillem Julià i Ollers** canonge de la Séu.

Concert a càrrec de l'**Orfeo l'Harpa d'Inca** acompanyat a l'orgue per **Arnau Reynés**.

Diumenge, 1 d'abril

Diumenge de Rams

Matí: beneïda de rams, processó i missa a les parròquies i esglésies, segons els horaris a les pàgines centrals.

Tarda, 18.00 h: processó de Rams des de l'església de Crist Rei fins a Sta. Maria la Major (església de Crist Rei, Costa i Llobera, Gral. Luque, carrer del Tren, Bisbe Llompart, carrer Major i Sta. Maria la Major).

Dimarts Sant, 3 d'abril

PROCESSÓ DEL CAMÍ DE LA CREU (VIACRUCIS)

Predicarà el viacrucis mossèn **Rafel Umbert**, vicari general.

A les 21 hores comença amb les següents estacions:

1ª SANTA MARIA LA MAJOR: Jesús és condemnat a mort.

2ª SANT FRANCESC: Jesús es carrega la creu i cau.

3ª CRIST REI: Jesús troba la seva mare.

4ª SANT DOMINGO: el cirineu ajuda a portar la creu.

5^a LA SALLE: la Verònica eixuga la cara de Jesús.

6ª SANT BARTOMEU: Jesús despullat del vestit.

7^a LA PURESA: Jesús és clavat en creu i mor.

8ª SANTA MARIA LA MAJOR: Jesús ressuscita.

DIUMENGE DE RAMS

Què celebrem el diumenge de Rams?

–Hola...! A veure... què és tot aquest trull que tenim aquí? Què és allò que celebrem? Per què estam tots de festa aquí, enmig de la plaça? I... per què aquestes palmes i aquests rams d'olivera que la gent du en ses mans?

–Trob que fas moltes preguntes... És que no saps que antigament es rebia així els grans personatges, els emperadors, els reis més importants...?

–Bé, idò qui és aquest rei tan important que arriba avui...? A veure si ho entenc!

–Avui recordam l'arribada de Jesús a la seva ciutat, a Jerusalem, com a Messies, com a Salvador. Jesús no havia consentit mai que l'anomenassin Messies, però aquest dia, el diumenge de Rams, va acceptar que ho fessin així i que li donassin la benvinguda amb rams, amb palmes, amb aplaudiments i amb crits... Jesús va ser aclamat per la gent perquè a la fi havia arribat la seva hora. I no va arribar amb poder, amb una gran guàrdia ni amb soldats ni amb cavalls..., sinó només acompanyat dels seus amics, muntat damunt un pollí, de la manera més humil i senzilla que es pugui imaginar.

Jesús és aplaudit per la gent, però Ell sap que ben prest el mataran. Es van ajuntant a la comitiva caravanes de pelegrins i d'altres n'hi ha que li surten a l'encontre. Jesús arriba envoltat d'una multitud entusiasmada que crida "hosanna!... Sigues beneït tu, que véns en nom del Senyor...! I "hosanna" és sempre una salutació triomfal de benvinguda.

Jesús és aclamat com a Rei i Messies. Però no ens hem d'enganyar... Ja hem dit que no entra precisament com un gran rei triomfador, envoltat de soldats amb llances, espases, banderes i enmig de tanques i míssils. No l'acompanyava cap senyal de poder ni de força. Entra com un rei pobre i humil, escortat de l'entusiasme i l'esperança dels pobres, dels senzills i d'aquells que són nets de cor. Ve a instaurar el Regne de l'Amor i de la Pau.

Jesús entra a Jerusalem i entra també en el cor dels creients... Es fica enmig del dolor, de la humiliació i de la mort. Però, clar! Molts varen quedar decebuts: esperaven un rei amb vestits de seda assegut en un gran tron, amb corona d'or i joies enlluernadores, i es trobaren amb un Jesús abandonat, amb sos braços estesos i mans i peus clavats a la creu.

Jesús és Rei, però és Rei des de la creu.

P. Guillem Ramis Feliu T.O.R.

SUPLICI

A la memòria de don Pep Coll Terrasa.

Esplet de lluna. Trenca l'alborada,
el gran estel capgira tot el cel,
mes s'enfosqueix el jorn altra vegada
i a poc a poc el cor s'amara en gel.

El botxí s'acarnissa amb la cinglada,
el cos s'esqueixa, quin gemec! quin bel!,
l'ànima es torba, es vincla descarnada,
els llavis van tastant l'amarga fel.

Trena el soldat l'horrible diadema,
sou d'espínos filferro coronat
i en la vostra mirada el plor s'extrema.

Home fet de dolors, fet de bondat,
sentint el creptar del foc que us crema,
vull, oh Rei de l'Amor, fer-vos costat.

Antelm Ferretjans Llompart
Gener 2012

Reflexió

La Bíblia parla molt clarament de la importància de l'oració. L'oració ens acosta a Déu, ens allibera de les pressions, ens permet contemplar miracles i clarificar el pensament. Però, realment estam caminant pels vertaders camins de l'oració?

Sabem que moltes de les oracions que feim són inútils i alguna vegada sense resposta, perquè sembla que moltes són tan sols una llista del que voldríem que Déu fes per nosaltres, o bé, tal vegada, són un cúmulo de desitjos egoistes.

Arribam amb els propis desitjos, però el Senyor els canvia, hi posa els seus, i és quan Déu compleix els desitjos del meu cor, que ja no són meus, sinó els que Déu ha sembrat dins el meu esperit.

El pàrenostre n'és el millor exemple: en aquesta oració el que sobresurt és el regne de Déu. "Venga a nosaltres el vostre regne" i no el meu, i finalitza amb: "Perquè vostre és el regne, el poder i la glòria pels segles dels segles."

L'autèntica oració ens acaba movent i entronitza el Senyor dins la nostra vida. La vertadera oració no és la impulsada amb el desig d'alguna cosa o la demanda d'intervenció divina en les turbulències que ens duu la vida, sinó que és aquella sostinguda per la set intensa de l'esperit per estar en presència íntima de Déu.

L'oració lleugera és la motivada des del prisma dels meus dolors, però la real i vertadera és la filtrada per un cor lliure de ressentiments i amargors.

És el desig de Déu compartir temps amb tots nosaltres, ens vol donar el seu cor i abraçar-nos amb amor quan arribem als seus peus amb una oració, en lloc de tenir els nostres problemes resolts. Quan així ho feim, Ell ens recompensa amb un regal que sobrepasa el nostre enteniment.

En aquesta Setmana Santa, demanem a Déu que ens ajudi a entendre l'única i vertadera oració.

És el desig d'un confrare amic.

Jaume Tortella

PROGRAMA SETMANA

ACTES GENERALS		SANTA MARIA LA MAJOR
DIUMENGE 25 de març	XII Concert de Setmana Santa a càrrec de l'Agrupació 17.30 h. Església de Santa Maria la Major.	
DISSABTE 31 de març	XXVII PREGÓ-CONCERT DE SETMANA SANTA SANT DOMINGO Pregó-concert a les 20.30 h	19.30 h
DIUMENGE DE RAMS 1 d'abril	Matí: beneïda de rams i Eucaristia	10 h
	Capvespre: processó a les 18.00 h Sortida: Parròquia Crist Rei - Arribada: Parròquia Santa Maria La Major	19.30 h
DIMARTS SANT 3 d'abril	PROCESSÓ DEL VIACRUCIS 21 h. STA. MARIA LA MAJOR	Predicarà el vi mossèn Rafel I
DIMECRES SANT 4 d'abril	MISSA CRISMAL CATEDRAL DE PALMA, a les 19.30 h	
DIJOUS SANT 5 d'abril	STA. MARIA LA MAJOR TRETA de PASSOS, a les 19.15 h PROCESSÓ, a les 20.00 h	17.30 h
DIVENDRES SANT 6 d'abril	STA. MARIA LA MAJOR PREGÀRIA DE LAUDES, a les 11 h TRETA DE PASSOS, a les 19.30 h DAVALLAMENT, a les 20.00 h PROCESSÓ, a les 20.30 h	17.30 h
DISSABTE SANT 7 d'abril	VIGÍLIA PASQUAL	21.30 h
DIUMENGE DE PASQUA 8 d'abril	PROCESSÓ DE L'ENCONTRE i MISSA SOLEMNE A SANTA MARIA LA MAJOR a les 11.00 hores	19.30 h

A SANTA - INCA 2012

HORARI DE LES CELEBRACIONS

MARIA CRIST SANT SANT MONESTIR DE
 AJOR REI DOMINGO FRANCESC SANT BARTOMEU

oció Musical Joventut d'Inca i Agrupación Musical Dolores de Ibiza.

30 h	20.00 h	18.00 h	20 h	
h	12 h	10 h	11.30 h	9.30 h
30 h	20.30 h	18.30 h	20 h	

el viacrucis

fel Umbert, vicari general

0 h			18.30 h	16 h
30 h			18.30 h	16 h
30 h				20.30 h
30 h	20.30 h	18.30 h	9.30 h missa en castellà 20 h missa en català	8.30 h

Dijous Sant, 5 d'abril

A les 19.15 hores es trauran els passos, a la plaça de Sta. Maria la Major.

A les 20.00 hores,

SOLEMNE PROCESSÓ

acompanyant Jesús pel camí del calvari.

ITINERARI: sortida de la parròquia de Santa Maria la Major, plaça de Sta. Maria la Major, Campana, Born, Sant Francesc, Vent, Fra Juníper Serra, Gran Via de Colom, General Luque, Ramon Llull, Germanies, Sant Domingo, Jaume Armengol, Comerç, plaça d'Espanya, Major i plaça de Sta. Maria la Major.

Aleshores els soldats del governador agafaren Jesús i el dugueren al pretori i, reunint entorn a ell tota la cort i despullant-lo de les seves vestidures, li tiraren damunt una clàmide de púrpura, i, teixint una corona de pues, que li posaren damunt el cap, i en la mà una canya, i doblgant davant Ell el genoll, se'n reien dient: "Salve, Rei dels jueus!" Li escopiren, agafaren la canya i li pegaren amb ella al cap. Després que s'haguessin divertit amb Ell, li agafaren la clàmide, li posaren els seus vestits i el dugueren a crucificar.

Dijous Sant – Jn 13, 1-20

“Compreneu el que acab de fer amb vosaltres...? Si Jo, que som el Senyor i el Mestre, us he rentat els peus, també vosaltres us heu de rentar els peus els uns als altres... Vosaltres sereu feliços si, sabent aquestes coses, les practicau...” (Jn 13, 12.14.17)

Abans de començar l'escena del lavatori dels peus, en el marc de l'últim sopar de comiat de Jesús amb els seus, l'evangelista Joan ens diu: “Sabent Jesús que havia arribat la seva hora, Ell, que havia estimat els seus, els estimà fins a l'extrem” (Jn 13, 1).

Així, en aquest moment d'Amor màxim, d'entrega radical... Jesús s'agenolla i es posa a rentar els peus als seus deixebles, s'agenolla als nostres peus, als peus de cada un de nosaltres i mirant-nos ens diu: *deixa't rentar per poder tenir part en mi.*

Contemplem l'escena, deixem que la mirada del Senyor, del Mestre, es posi sobre els nostres ulls i escoltem la seva veu que ens diu: *comprens allò que acab de fer amb tu? Entens el que et vull ensenyar?*

I Jesús ens continua dient: *la felicitat en la teva vida la trobaràs així, agenollat davant dels teus germans, servint-los, estant atent a les seves necessitats, amb gestos de tendresa i senzillesa, entregat i atent al que els teus germans puguin sol·licitar-te, deixant el millor lloc per als altres, posant-te el darrer en lloc del primer, escollint no ser protagonista...*

Però tot això ho has d'aprendre de Mi, que som el MESTRE I EL SENYOR DE LA TEVA VIDA. Recorda que no he vengut a ser servit, sinó a servir... Jo t'asseguro que només així tindràs Vida i VIDA EN ABUNDÀNCIA.

Amparo Ferrer
Directora del col·legi Pureza de Maria d'Inca

Divendres Sant, 6 d'abril

A les 19.30 hores es trauran els passos, a la plaça de Sta. Maria la Major.

A les 20.00 hores, a la plaça de Sta. Maria la Major **SERMÓ I DAVALLAMENT DE LA CREU**.

A les 20.30 hores, **SOLEMNE PROCESSÓ** acompanyant Jesús del calvari fins al sepulcre.

ITINERARI: sortida de la parròquia de Sta. Maria la Major, plaça de Sta. Maria la Major, Campana, plaça de Verge de Lluc, Born, Murta, plaça de l'Àngel, Jaume Armengol, General Luque, Ramon Llull, Bisbe Llompart, Comerç, plaça d'Espanya, Major i plaça de Sta. Maria la Major.

Arribada la vesprada, vengué un home ric d'Arimatea, de nom Josep, deixeble de Jesús. Es presentà a Pilat i demanà el cos de Jesús. Pilat va ordenar que li fos entregat. Ell, agafant el cos, l'envoltà amb un llençol net i el diposità dins el seu sepulcre, del tot nou, que havia estat cavat dins la roca, i posant una gran pedra davant el portal del sepulcre se'n va anar.

Divendres Sant

Aprenent a contemplar el crucificat

Jesús per donar a conèixer el Pare i el seu regne feia molts de signes. Això va fer que els grans sacerdots i els fariseus reunissin el sanedrí i es preguntassin: “Què podem fer? Aquest home fa molts de signes prodigiosos. Si el deixam continuar, tothom creurà en ell, vendran els romans i destruiran el nostre lloc sant i el nostre poble.” Però un d’ells, Caifàs, que aquell any era el gran sacerdot, els digué: “Vosaltres no enteneu res. No us adonau que val més que un sol home mori pel poble que no que es perdi tot el poble?” (Jn 11, 47-50).

Mogut per la por de perdre el poder, Caifàs profetitzà la mort de Jesús. Una mort que seria executada pels romans i que duria Jesús a la creu. Per desgràcia, són molts els “Caifàs” que trobam dins la història, que sense cap tipus d’escrúpols trunquen les vides d’aquells que els impedeixen saciar els seus desitjos. Quantes morts sense sentit segueixen produint-se encara avui: a l’Afganistan des de 2001, a Algèria des de 1992, a Birmània des de 1948, al Txad 2006, a Colòmbia 1964, a Etiòpia des de 2007, a Filipines des de 1969, a l’Índia des de 1967, a l’Iraq des de 2003; a Israel i a Palestina des de 2000, a Nigèria des de 2001, al Pakistan 2001, a la República del Congo 1998, a Somàlia 1988, al Iemen des de 2004..., i així fins a 22 països. Quanta violència que du a la mort milers d’infectants obligats a agafar les armes. Uns conflictes que mouen milers de dòlars, d’euros..., que serveixen per augmentar els actius d’empreses internacionalment reconegudes, fet al qual nosaltres també, de forma indirecta, hi contribuïm.

Són molts els “Caifàs” que ens segueixen dient avui: “Vosaltres no enteneu res!”

Per això, cal aprendre a contemplar el Crist a la creu.

Contemplar el Crist a la creu és vetlar per la pau, és veure els rostres de persones que sofreixen; és aprendre a no caure en un consum agressiu; és lluitar contra el sistema que mira la persona com si fos un objecte. Contemplar el Crist a la creu és aprendre a perdonar; és saber obrir el cor amb sinceritat; és sentir-se alliberat del mal; és obrir el cor a Déu; és saber-se perdonat; és obrir una porta a l’esperança; és veure un raig de llum; és veure el nostre salvador; és descobrir la nova aliança, que Déu ha realitzat amb tota la humanitat. Contemplar el Crist a la creu, és veure l’Amor de Déu vers els homes.

I tu, què hi veus, quan contemples el Crist clavat a la creu?

Rafel Verger Mas
Diacà permanent

Diumenge de Pasqua, 8 d'abril

A les 11.00 hores,

PROCESSÓ DE L'ENCONTRE I MISSA SOLEMNE A LA PARROQUIA DE STA. MARIA LA MAJOR

ITINERARIS:

Processó que porta la imatge de Jesús:

sortida de l'església de Santa Maria la Major, plaça de l'Orgue, Campana, plaça de la Verge de Lluc, Born, Murta, plaça de l'Àngel i Jaume Armengol.

Processó que porta la imatge de la Verge Maria:

sortida de l'església de Sant Domingo, plaça de Sant Domingo, carrers de Sant Domingo i Jaume Armengol.

ENCONTRE al carrer de Jaume Armengol

La processó seguirà per:

Jaume Armengol, Comerç, plaça d'Espanya, Major i plaça de Sta. Maria la Major.

A continuació:

**A LA PARRÒQUIA DE
SANTA MARIA LA MAJOR,
MISSA DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR**

CRIST HA RESSUSCITAT!

Què degué passar aquell diumenge?

Per què hi hagué un abans i un després al diumenge de Pasqua de l'any 30 de la nostra era?

Quina fou l'experiència real d'aquell petit grup de deixebles escandalitzats, desanimats i desorientats que havia presenciat, només tres dies abans, la mort cruel de Jesús de Natzaret?

Són tantes les preguntes que tenim els homes i dones del segle XXI. Necessitam evidències. Necessitam més dades. Volem seguretats, veritats, confirmacions científiques o històriques. Però no en tenim.

Però ens ha arribat el relat d'aquells homes i dones senzills que experimentaren la Pasqua, la mort i la resurrecció del Senyor. I a partir d'aquí hem d'intentar conèixer i entendre la Gran Revelació de Déu.

Partim de les coses demostrables.

Un home causà gran revolució entre els jueus i romans que habitaven per Palestina a principi del segle I. Un tal Jesús de Natzaret aconseguí despertar les consciències d'un petit grup de creients, que esperaven la manifestació definitiva de Déu, el Messies. Molts d'altres el conegueren. A alguns, els cridà l'atenció. D'altres, simplement l'ignoraren. Alguns es replantejaren seriosament el sentit de les seves vides. D'altres l'odiaren fins al punt de desitjar-li la mort.

I arribam a les festes de la Pasqua jueva de l'any 30 –cap aquest any s'inclinen actualment la majoria dels autors, tot i que encara no es pot donar el cent per cent com a segur– i trobam com els dirigents jueus planifiquen i aconsegueixen que Jesús de Natzaret sigui denunciat a les autoritats romanes, jutjat i sentenciat, i mor executat en una de les pitjors penes capitals conegudes en el món romà: la crucifixió. Tot això és ben històric i real.

I el diumenge, el primer dia de la setmana, alguns dels seus seguidors, liderats per algunes de les dones del grup, les incondicionals, quan anaven a complir amb el ritu fúnebre d'ungir el cos de Jesús, enterrat a una tomba nova, trobaren que la pedra del sepulcre havia estat apartada, i que un «jove vestit de blanc» (Mc 16, 5), en paraules de l'evangeli de Marc que es llegeix enguany, i els digué: «No us espanteu. Vosaltres cercau Jesús de Natzaret, el crucificat: ha ressuscitat, no és aquí» (Mc 16, 6).

Aquest és l'anunci més gojós i fonamental de la nostra fe, experiència que tengueren, de forma particular, els apòstols i primers deixebles de Jesús, tan porucs i indecisos en un primer moment; que una vegada que el Senyor hagué ressuscitat d'entre els morts, recobraren el coratge i, poc després, impulsats per l'Esperit Sant, no dubtaren a recórrer el món sencer conegut i a anunciar a tots els pobles un missatge que ha arribat fins a nosaltres, perquè

CRIST HA RESSUSCITAT I VIU ENTRE NOSALTRES

canta la cançó del pregó pasqual. I ens acompanya fins a la fi del món.

Una reacció així només la poden tenir els qui van «menjar i beure amb ell després que hagués ressuscitat d'entre els morts» (Fets, 10, 41). No ho dubteu! Deixem-nos amamar d'aquesta mateixa experiència, que revivim cada vegada que celebrem l'eucaristia i que commemoram cada any en les festes de Pasqua. Crist és viu! I mai ens abandona. Estam en bones mans. No tenguem por i deixem-nos guiar per ell.

Bona Pasqua a tots!

Josep Adrover Vallbona
Vicari

Ajuntament d'Inca

Dipòsit Legal PM-256-2012

Correcció lingüística:
Servei Municipal de
Normalització Lingüística
de l'Ajuntament d'Inca